

Kultura

Slovenačka predstava „Mandić mašina“ izvedena na Cetinju

Kameleon u teatru od krvi, mesa i rizika

PODGORICA - Oslobođena bilo kakvih ograničenja, petstotak i očevidjanja, ubjeđiva slovenačka predstava „Mandić mašina“ u režiji Bojana Jablanovca, pokazala je u utorak u Kraljevskom pozorištu „Zetki dom“ kako se kralj teatar od krvi, mesa i rizika. Kameleonski mijenjajući tridesetak uloga i svjetlo svađaču publiku na svojoj igri, glumac Marko Mandić natjerao je posjetioce da se na trenutak odviknu od klasičnog teatra i njegovih konvencija.

Mandić je predstavio svoj tijelo kroz 37 uloga iz teatarskih predstava u kojima je glumi od 1996. do 2010. godine. Predstavljeni dramski likovi zadržali su fizičke karakteristike, originalni tekst, sceniski govor, tipične situacije, uključujući, gdje je to bilo moguće, originalne kostime, rekvizite i muziku.

Rasparčana rampa

Igrajući se na najrazličitijim ulogama, od Jossosa iz „Medije“ i Orestisa iz „Ifigenije“, preko tukušica iz „Brace Karamazovih“ i Serpohovskog iz „Ane Karevne“, do Švigne iz „Disko svinjar“ i Tomasa Kosa iz „Trejnospotinga“, Mandić je pokazao da se njegove živopisne uloge ne mogu konzervirati. Glumac je sa lakoćom prelazio iz stanja svijesti mladića na samrti i narkomana sa heroinskim monolozima u razmišljanja ambicioznog oficira, posesivnog momka, provokatora konvencionalnog pozorišta... Komad „Mandić mašina“ je u digitalnom dobu i sve simuliraniji stvarnosti, natjerao publiku da preuzme teatarske uloge stvarajući od onih koje žive u svojim be-

Glumac je sa lakoćom prelazio iz stanja svijesti mladića na samrti i narkomana sa heroinskim monolozima u razmišljanja ambicioznog oficira, posesivnog momka, provokatora konvencionalnog pozorišta...

Glumac Marko Mandić u predstavi „Mandić mašina“

Ova predstava je super šansa za neku reviziju klisea, stereotipa, manira, pokreta

zbožnim domovima, kancelarijska, ulicama... Čas snijem, čas napet, čas šapnuta, čas vikom od koje se napinju i meso, Mandić je

rasparčao „rampu“ između publike i glumca, pomjerajući gledaoce iz bezbjedne zone i usisavajući ih u teatar rizika.

Revizija klisea

Mandić je objasnio za Pobjedu da je tokom rada sa režiserom Bojanom Jablanovcem bio „na strani uloge“ i štitio je autentičnost svojih rola, trudeći se da glumu na neki način prevori i rekonstruira ulogu.

„Sa druge strane, Bojan me je

natjerao da probam i neke druge kombinacije, tako da su neke uloge ipak doživjele, popravi isprič i ispravku stvari kojima nijesam bio zadovoljan. U suštini, ova predstava je super šansa za neku reviziju klisea, stereotipa, manira, pokreta koji se javljaju kod glumca. Vidjeli ste u nekoliko navrata da su putanje, koje pravim na sceni potpuno iste ili da rukama radim iste pokrete za različite uloge. A postoji ta razlika da sam kao mladi po-

Preživjele uloge

Većina uloga u koje je Mandić „uskočio“ tokom ove predstave odavno je „iskinuta“ sa repertoara, a glumac ih godinama nije igrao. Ipak, kada im se vratilo za potrebe komada „Mandić mašina“, glumac je shvatio da on možda jeste „ostavio“ svoje uloge, ali one su preživjele i nikada ga nijesu potpuno napustile.

„Veliki dio predstavljenih uloga odavno je već u arhivima, možda čak i u „moždanim“ arhivima. Ipak, interesantno je to kako su sve te uloge nekako ostale u tijelu. Kada smo napisali tekst, počeli da radimo i svakodnevno ponavljali dijelove iz predstava, shvatio sam da se spjećam. Čak i nekih najmanjih detalja u tim komadima – rekao je Mandić.

četnik imao manje slobode ni je bilo teško da se ovoga prena publici i pravim s bodnje geste, a kako je vrijeme prolazilo sve sam se u oslobodio – objasnio je Mandić.

Predstava „Mandić mašina“ zavirni je dio trilogije „Mandić“ („Extract Mandić“, „Mandić“, „Mandić/Machting“). Radnja je u koprodukciji u tra „Via negativa“ i Slovensk narodnog gledališča iz Ljubljane. Producentkinja je Šy la Trak.

M. Ivanov